

AVANTGARDEN

NYE VOLDSOMME SLÅS MOT TYSKLANDS RUSTINGSINDUSTRI

Inntil 24 juni hadde allierte fly under angrep mot 8 industribyer i Ruhr-kastet med 10 000 tonn bomber. Britiske speiderfly har tatt en rekke fotografier som viser de kolossale ødeleggelse i de enkelte byer. I Wuppertal er 400 hektar av det viktigste industrisentrum totalt rasert. I Düsseldorf er 640 hektar ødelagt.

Et av de voldsomste angrep mot land ble rettet om natten og dagen 3 juni. 700 britiske bombefly angrep om natten industribyen Krefeld i nærheten av Duisburg. Noen timer senere rettet amerikanske flyvende festninger sitt hittil kraftigste angrep mot Tyskland mot en annen forstad til Duisburg, hvor Tysklands nest største fabrikk for syntetisk gummi ligger. Fra det første angrepet savnetes 44 fly.

Samtidig angrep flyvende General Motors-fabrikker ved Antwerpen. Britiske bombefly angrep krigsviktige mål ved Rotterdam. Under dette siste angrepet spillet norske flygere større tyske jagerflyavdelinger og skjøt sannsynligvis ned 2 fly. Norske flygere har også før i denne måneden utmerket seg. Under kamper over den nederlandske kyst, den 18 juni skjøt de ned 6 tyske jagere og sannsynligvis 2 til og skadet 6 andre, uten selv å ha noe tap.

Noen dager i forveien var de veldige væpnerfabrikker i Le Creusot bombet. De ble sist bombet i oktober i fjor, og en regnet med at det ville gå 8 måneder før de kunne komme i full drift

igjen. Det nye angrep skjedde ved dette tidspunkt slutt, og det er tydelig at de klarer å få reparert dem ennå en gang.

Den 24 ble det meldt om en ny framgangsmåte i flykrigen mot akselmaktene. En britisk styrke av bombefly startet fra England mandag den 21 og rettet et kraftig angrep mot Friedrichshafen. De fortsatte videre over Alpene til Nord-Afrika. Her tok de inn ny bombelast og vendte tilbake til England etter å ha sløppet ned bombene sine over den italienske flåtestasjonen Spezia i Nord-Italia. Under hele dette toktet gikk ingen fly tapt.

Natt til 25 juni angrep sterke britiske bombestyrker industribyen Eberfeld. Om dagen rettet 700-800 tunge amerikanske bombefly et voldsomt angrep på en rekke mål i Vest-Europa.

Dagen etter var det igjen et nytt kraftig angrep på Ruhrområdet, først og fremst Bochum og Gelsenkirchen. I denne siste by ligger Tysklands nest største anlegg for syntetisk olje.

Det er kommet påstander fra Tyskland om at de allierte ikke i lengden kan tåle de store tap som bombekrigen koster. Fra søgelsk hold er det imidlertid opplyst at tapene ligger langt under den prosentats som en mener er maksimum. Sammenligner en de 5 første måneder i år med samme periode i fjor, har antall britiske fly over Tyskland øket med 66 pst., mens bombelasten er øket med 100 pst. Tapene

STALIN OM OPPLØSNINGEN AV KOMINTERN.

I et brev til Reuters sjefforrespondent i Moskva, Harold King, legger Stalin fram Sovjet-samveldets synspunkter for oppløsningen av Komintern.

Oppløsningen av Komintern er en riktig handling, da den letter organiseringen av alle frihetelskende nasjoners krefter mot en felles fiende — hitlerismen.

Oppløsningen blottstiller nasistenes løgn om at Moskva hadde til hensikt å gripe inn i andre folks indre forhold.

Oppløsningen blottstiller videre baktalesene fra kommunistenes motstandere innenfor arbeiderbevegelsen om at de kommunistiske partier i de forskjellige land ikke skulle handle ut fra folkets interesser, men på ordre uten fra. Også denne påstand har en nå gjort slutt på.

Handlingen gjør det også lettere for patriotene i de frihetelskende land å slutte seg sammen til en enhetlig kraft uten hensyn til partier eller religiøse trosbekjennelser.

Til slutt letter handlingen oppgaven for patriotene i alle land til å forene alle frihetelskende folk i en eneste internasjonal front i kampen mot hitlerismens trussel om verdensherredømmet og baner derved veien for organisering av et vennskapsforbund mellom nasjonene basert på likhet.

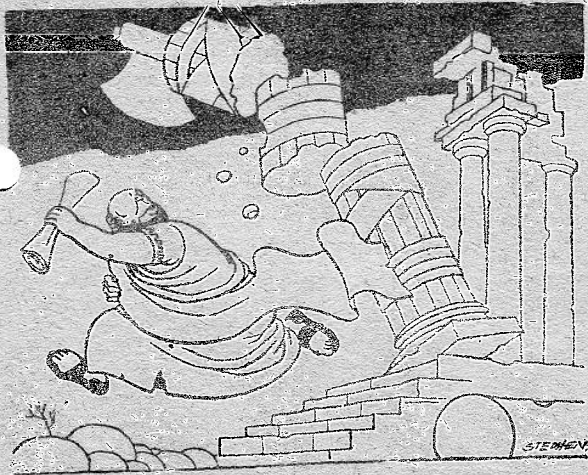
Stalin slutter med å si at han tror oppløsningen kommer i rette øyeblikk. Det er nettopp nå, da fascistene samler sine siste krefter, det er nødvendig å organisere de frihetelskende nasjoners felles offensiv for å gi nasismen nådestøtet og fri verden fra dens undertrykkere.

er imidlertid i forhold gått ned med litt over 1 pst.

Fra 1 januar til 19 juni i år har tyskerne foretatt 1400 flyvinger over England. Men på disse 170 dager ble det bare kastet ned en bombelast som tilsvarte det britiske fly kastet med under et enkelt angrep mot Dortmund den 23 mai i løpet av en time. Under dette angrep gikk 38 britiske fly tapt, mens det i de 170 dager er skutt ned 211 aksfly.

Det er videre opplyst i London at det til midten av juni var skutt ned i alt 4198 fly over England, herav ble 732 skutt ned av luftvernet.

I Middelhavet er det en sammenhengende flyoffensiv mot Italia. Havneanlegg, jernbaner, flåtestasjoner og flyplasser er særlig utsatt. De allierte fly har lenge hatt lutherredømmet over Sicilia. Overlegenheten vises også ved antallet nedskutte fly, i det det skjøtes ned 4-5 tyske og italienske fly for hvert alliert som går tapt.

«Dio mio! (Min Gud!) Og det som skulle stå i tusen år!»
(Norsk Tidend, London.)

Det er godt å si USA med i krigen 7 desember 1941. Størparten av det amerikanske folk var allerede fra Hitlers maktoverføring i Tyskland sterkt antipaatistisk. Men de isolasjonistiske krefter var sterke og arbeidet herdig for å holde USA utenfor da krigen brøt ut, selv om det var klart at Hitler var en av de største ikke bare i Europa men også for Amerika. Men under president Roosevelts kraftige ledelse fant de amerikanske folk sin vei og har gått inn for å knuse sammen med hele den tyngde den amerikanske nasjon kan oppvise.

Det var ikke helt uten friskjemer den amerikanske industri ble lagt om til krigsbruk. Automobilfabrikkene var til å begynne med svært uvilje til å lage tanks, og på typisk privatkapitalistisk maner erklærte fabrikkene at omstillingen ville bli for dyr, og hva skulle en gjøre når krigen plutselig var over? Derfor var bare 15 pst. av den amerikanske bilproduksjonen i 1942 til krigsbruk, og det året ble det produsert 2 mill. biler. Men det kom meget hurtig en forandring. Helt produksjonen ble lagt om etter en plan utarbeidet av en forberedningsmann, Pentec, og i dag arbeider bilindustrien nesten 100 pst. for krigen. Men samtidig ble også hele den øvrige industri omorganisert og underlagt. Utanfor Amertikas dyktige organisatorer, Davis Nelson, som fikk en dektatorisk myndighet som nesten kunne likestilles med presidentens.

De resultater den amerikanske industri har oppnådd er helt fantastisk. For 1942 var Roosevelts plan 60000 T. Det ble faktisk bare bygd 69000 men i virkeligheten var planen nådd. Men det var bygd mange flere tunge bombefly enn opprinnelig planlagt. Etter avtale med England stalle USA mest mulig spesiallære og de tre tunge bombetyper, og en flyvende festning med sitt mannskap på 10-11000. By i mars måned i år ble det bygd 6200 By derav 506 av de største bombeflyene.

Av tanks ble det i 1942 bygd 32000 og av antitankbiler 17000 av større lastebiler om 20 min.

Men de mest imponerende resultater har amerikanerne oppnådd med hensyn til skipsbygging. Etter planen skulle de bygge 8 mill. tonn dekket i 1942 og ideelt sett i år skal det bygges 18 mill. tonn dekket og det var til nå at de har det oppå. Fra krigen brøt ut er det til 9-4-43 bygd 1561 skip, derav 718 i år. I mai ble det i gjennomsnitt sjøsatt nesten 6 skip pr. dag hvorav ni tiendeler var skip på over 1000 tonn. I årets 5 første måneder er det bygd 7 mill. tonn. Amerikanske regner i ådøvet, men det vanligste i Europa er å sette regneromene til deduktionsen er om lag 0,7 bratte-regnerom. Det vil si ådø bare bli bygd bare skip i 1943,

men skipene vil bli bedre. I stedet for Liberty-typen med sine 12-16000 gar man nå over til såkalte Victory-skip med en fart av 15-17 knob.

De velviede resultater er oppnådd tross i at Amerika for krigen bare hadde en liten kapasitet når det gjaldt skipsbygging. Ved krigsutbruddet ble det bare prod. str. 25000 tonn, men den amerikanske industri har en gang var latt samme løpnetaket, og det var under forrige verdenskrig. De begynte da så å si på bar bakke, men etter to år lagde de flere skip enn hele den øvrige verden.

For å sammen se og bilde av USAs innsett i krigen kan en se på de velviede pengeutgifter som blir lagt ut. I 1942 ble det brukt 50 milliarder dollars til krigsbruk, og i år er budsjettet til 100 milliarder. Det er fantastisk tall som en nesten ikke kan fatte omfanget av. Og selv det rike Amerika har hatt visse vansker med å skaffe dem. Av de 50 milliarder i 1942 ble 18 skaffet ved skatter, og hele 27 milliarder ved lån. Være blir det å skaffe pengene i år. Men det amerikanske folk selber seg svært velvillig til statens innestikk, og det annet krigsår som ble lagt ut som for kort tid siden på 13 milliarder dollars ble overtegnet på kort tid. Bare tre dager etter utleggningen var halvparten av budsjettet innbetalt. Men skattnett har også slått inn på andre veier. Det er skapt en organisasjon for forskuddsbetaling på varer som først leveres etter lørgens slutt. På den måten er det mange amerikanere som skaffer seg biler, kjølekap osv. i dag. En regner med å innføre kjølekap på 6 milliarder på denne måten. Men det er også et meget sterkt behov for en slik regulering. Produksjonen av freidrevne er skåret ned meget sterkt, og en regner med å det i år bare vil bli produsert forbruksvare for 75 milliarder i kjølekap for husholdningsvarer vil ligge på om lag 125 milliarder dollars.

Men den amerikanske finanspolitikk styres med sikker hand, og alle ønsker bli etterbevart overveien - det ser en regner med i de produktionsreaksjoner som oppvåk. Men det blir selvsagt en del pundingner, og det er også for en del årsaker til de streiften som har vært i landet. Selv om disse ikke på noe vis har slike dimensjoner som den nasjonale propagandaa vil ha det til, er disse likevel høyre kollektiv. Mange arbeidere mener ofte at de ikke får nok enkeltgjennomskuffning, og det innsett av de gjør. Prisene har gått opp. Råvagnok ble det sett en støuper for all prisvinging gjennom den fullmakt Rooseveltt fikk å innføre i fjor. Hvor alle priser og lønninger ble stabilisert, på grunnlag av nivået sett i september 1942. Men selv om det på denne måten ble satt på prisene, har dette ikke vært helt effektivt.

USA's innsett på krigsproduksjonens område, gjenspeiler seg i den direkte militære innsetten. Ved årskiftet var

det 45 mill. mann i armeen, og ved slutten av 1943 kan en regne med at 10,8 mill. menn står under våpen. Det legges stor vekt på flyvåpnet. Ved årets slutt skal 2 mill. menn være i flyvåpnet. Marineer for tiden et mannskap på 1 mill. mann. Marineminister Kew kunne ved nyttårsoplyse at USA nå hadde verdens største flåte, likevel vil flåten bli forøket til 1943. Ved oppbyggingen av det første atomkraftveskelpå en hangarskip, destroyere og eskorterflåter.

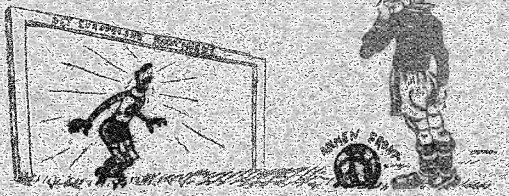
Den internasjonale innsett som amerikanerne gjør, har skapt en sterk politisk interesse i det amerikanske folk. De velviede sammene krigen koster, har gitt dem forståelsen av at det er billigere å slå inn på en politisk ånd som hindrer krig. De er klar over hvor godt det har vært å isolere seg fra Europa og det verdenspolitiske i at det internasjonale felt en politikk som skapte arbeidsledighet og økonomisk kaos. Norr direkte løsning er amerikanerne ennå ikke kommet til, selv om det ikke mangler på uttallige fra ledende politikere som krever en kommunistisk agitator til å føle seg overflødig. Det har også vært en meget sterk interesse for Sovjet-Unionen. Roosevelts motstandtid under siste valg, Wendell Willkie har vært på en reise i Kina og Russland. Han har skrevet en bok om Kina. «En verden», som hovedsakelig handler om Russland. Boken ble en bestseller i Starene, og ble en stund solgt i et opplag av 50000 pr. dag. Han ser blant alle de nasjonale og USAs er verdens viktigste nasjoner, og det er meget vesentlig at de for framtiden oppstår et jevnlig samarbeid. Han uttaler seg svært rosende om Sovjet og er meget imponert over de russiske arbeidere. Han uttaler videre at verden har vokst mellom hverandre, og det er blitt en likhet mellom regner og friket for de enkelte mennesker. Det er jo ikke fjarlig sagt av en som er første representant for amerikansk statkapitalisme.

Roosevelt har summet de ulike nasjoners krigsmål i sine ni frihetskrav. En amerikansk innsett for en og en bedre verdensstat. Et brev er utgitt til Norge, og det har amerikanske erlig inn for disse med samme tempo og samme kraft som de i dag går inn for Kina, har en all grunn til å se optimistisk på framtiden.

NORSK HONNOR

Den norske ambassader i Moskva, Rolf Andros, besøkte nylig et blod overføringsstasjon i Kurland. I et offentlig uttale i disse på en blodoverføring og skrev et brev den russiske soldat som kommer til å motte overføringer. Han skriver her i «Norge, mitt fedreland, kjemper den samme kamp som dere mot den felle fiende. Vi kjemper alle med en ubøydlig vilje til seier. Disse nordmenns bestrævelser, deres ro, deres utvarende innsett, og deres kloke og dygtige leder Stalla, jeg ønsker dem og deres kamperer hell i kampen, og vet at dere vil vinne en seier som vil bringe en framtid som tilsvarende deres utvarende innsett og eneste ende oppgjør.

Det er stadig nye tegn på en sterk ubøydlig høg være hjemlige guttinger. Fortiden hadde en grosserer Leborg et meget ordlytt innsett i Aftenposten mot det ryktet han påstår verserer om at han er angiver. I og for seg kan det imidlertid være ukjentlig for hans senere ansettelse om han er angiver eller ikke -- han er nemlig medlem av NS.

FOR STRAFESPARKET (Stephanie i Norsk Tidning)

Enkelte har et merkelig syn på våre allierte.

De synes i grunnen det er all right at Leningrads beleiring har kostet millioner og halvparten million dødsbent sivlbeholdningen, for ikke å snakke om Stalingrad — bare vi får makrell.

Saken er at en kan spore en viss tretthet i motstanden, særlig kanskje i det å holde ut daglige smålidelser og irritasjoner. Vi hadde ikke trodd det skulle være så lenge. Vi var allerede begynt å tenge oss til politiske kanne-sterper — en får se framover!

Arveaktende synes vi den ene og den andre av våre allierte var lovlige seg i vendingen. Hva fanden tenkte folkene på? Husket de ikke at vi satt her hjemsne og hadde vondt for makrell? Først synes vi engelskmennene lot seg være trygt i Libya, ja til og med i Egypt — så kom det gang i sakene der.

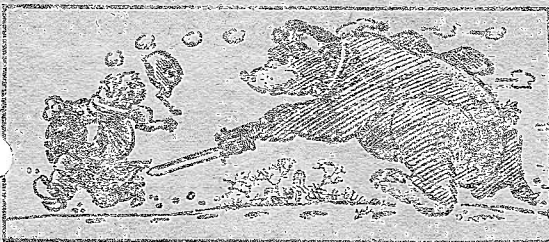
Så synes vi det gikk svært langsomt i Italia. Vi riser begravet på hodet og synes det gikk svært langsomt. Så kom det gang i sakene der. Men så holdt de opp å bombe over Tyskland og de ble vi rent utflodde! Sjøanere dere ingen ting da folkene? Det er nå dere som bombe! Se på russere, hva de greide i vinter, se vi. Da rislet vi på boddet og var svært så allierte og sjener. Vi tok til å lure på om ikke

Soviets allierte var begynt å svikte Samvædet. De som løpste aller edigst og finst synes det kunne være bra at russene fikk en ordentlig klem også. Det var kanskje best om våre allierte best om de i en reddet situasjon... du gang tyskerne sto rett foran å gå på England, fikk en ordentlig klem. For tenk om de hadde i sinne å gå på oss etterpå? Stiki har jo vært fortalt om — av nasistene!

Og vi som vet all fordi vi er så avskåret fra verden at vi alltid har vært verdens beste bedrevdere vi er så besyrrret for Amerika om dagen. Tro om ikke disse strekene — ja, men nå er jo strekene stukt? Nå, ja, Hin. Men disse isolasjonistene da. Roosevelt har jo alltid hatt en masse mot seg... ja, men han ble da gjevvalt med overveldende flertall. Nå, ja vel. Men altså de er svært begravet. Britene er sent russene er fattige, amerikanerne er sivillet. Det skal jo dessuten i nasjonalisme hver dag.

Det er våre allierte, som redder oss litt mer for hver time som går, for hver mann som stupar. Uverdig og i bunnt og grunn torredrak ville det være å lure slik tale blant oss som sitter her i makrellland.

Men vi har kanskje vært feil — slik tale fores kanskje aldri?

JAKTSEONGENE

"The Lynchburg News"

Vi spør at Göteborg Händels- och Sjöfartstidning får mange abonnenter i Norge etter krigen. I dag har avisen bare — mange venner! Av artiklene i Segerstedts avis er det særlig en fast artikkel under tittelhødet «1 Dag» som fenger. Også tydelig er det Segerstedt selv som er for artikkelen, og ved en plødende — sendte penn går på løp på det han mener er galt og meningsløst. Hentlig. Vi offentliggjør her en «1 Dag» artikkel.

Det er for en gangs skyld hyggelig å kunne gi statsministeren sin udelte æterkjennelse.

Ånerkjennelsen gjelder hans forord mot å ha en norsk fane bli båret i spissen for demonstrasjonstog i Stockholm i mai. Statsministeren skulle være hovedtaler ved dette tilfelle. Han skulle møte i spissen for demonstrantene og foran skulle fanebærene gå.

Stans excellente fant det uforbergt at en norsk fane skulle bære i spissen. Hans sakteløse har ikke latt faner utikken. Han kjenner det åvsningslignende udymskade som så mange andre. At vi demonstrerer vår sympati for nordmennene på måte etter måte, mens ångene med tyske krigsfolk ruller dag og natt på våre jernbaner. På vestkystbanen reiser daglig et stortall tyske soldater til Norge, og om lag samme antall fra Norge til Tyskland. Deres oppgave er å holde det norske folk i rede. Vi letter dem i deres arbeid. Fra Trondheim ruller togen gjennom Sverige til Narvik. De trosser som reiser denne vei slipper farene ved en sjøreise. Dessuten sparer tyskerne, takket være innstekommettet fra vår regjering, de hardt austrengte tomassje. Så ruller andre vogner fra den flakke fronten til den norske over svenske jernbaner.

Mens disse vogner dukker mot våre stiller, er det ikke hyggelig å snakke om vår soldatitet med nordmennene og å gi uttrykk for vår beundring for deres seige kamp for landets frihet. Det kan nok være vanskelig å få fram ordene sympati og beundring når en har ansvaret for handlinger som letter tyskernes framferd mot det folket vi beundrer.

Og disse transporter av tropper er ikke det eneste vi hjelper tyskerne med. Vi transporterer også armadepotasent og kanoner til de tyske troppene i Norge og Finland. Vår regjering har også en gang gitt lettelser på skatteproddet de tyske tropper som var frengt opp mot den svenske grensen ved Narvikbanen. Vi har heller ikke vært alt for hjertelige mot de nordmenn som har latt sin tilfukt i vårt land.

Allt dette har vært excellense i måten når han skal tale til massene. Er det noe å undres over at han ikke vil ha en norsk fane båret i spissen av toget? Hans austendighetsfølelse forer det. Det ville være menner han med rette, et all for grovt bykleri å demonstrere sin samherighet med Norge, inas en i handling letter arbeidet for deres undertrykkere. At han ikke orker denne dobbelhet får man ha han til godt.

Flere og flere svensker forsikrer at de skammer seg når de tenker på Norge. Hr. Hansson har vært hyggelig til disse. Det må være riktig ubøyskelig for ham. En kan bare minnes beleggleggingen av de 17 aviser som offentliggjorde undersøkelsen over torturer i de norske fengsler. Det er virkelig noe å skamme seg over, selv om ansvaret for denne handlingen først og fremst rammer herrene Günther og Westman. Denne sistes uttalelse om handlingen skal stå som et minnesmerke over denne person som var svensk rettsvesens høyeste vokter i disse fornedrelses år.

Statsministeren vil ikke være med på slikt mer. Det var derfor han forbanet det norske flagget i demonstrasjon

Det er ett ord og begrep som forimodt kan någaa etter denne krig og det er «nøytralitet».

Allerede forrige krig slo svære sprekker i dette begrep — og denne krig har gjort det umulig å bruke lenger.

Blandt de såkalte nøytrale land har vi hatt godt høve til å følge Sverige i denne krigen. Og dette land står som et krasst eksempel på den humbug som heter nøytralitet.

Sveriges mange brudd på nøytraliteten for være vel kjent her hjemme men vi skal nevne ett, nemlig at den svenske regjering har latt clearingkonkord mellom Sverige og Tyskland overtrekke med svære summer. Vi nevner dette fordi vi kanskje får oppleve at denne svenske regjering på Tyskland kommer på bordet når de allierte har vunnet i så fall skulle altså de allierte hjelpe svenskene å drive inn en fordring som har oppstått ved at Tyskland ikke har makte. Å holde sin del av handelsavtalen — og altså samfundet består i svensk tjenstgjenger til å rjette den tyske krigsmann. Det står med dansk hærrens dte.

Men det svenske brudd på alt som heter nøytralitet er dog Sveriges forhold til Finland. Det er Sveriges Sverige som bla. betaler det Finland innfører fra Danmark.

Vi skal ikke her komme inn på hvorfor det er slik og slik, men bare konstatere at det ikke har noe med nøytralitet å gjøre.

Det hender av og til at avisene gjør det litt vanskelig for den svenske regjering i dennes balanseveiser. Som kjent har den svenske regjering ingen representant hos den lovlige norske regjering. Dette greier de også fordyre som nøytral. Imidlertid kunne Svenska Dagbladet i midten av mai melde at det nå var utnevnt en representant, nemlig herr Beck-Friis. Dette foranlediget så den svenske regjering til gjennom TT å sende ut at dette ikke var riktig og at hr. Beck-Friis hadde vært svensk sendemann i Oslo for 9 april og ikke var løst fra denne sin stilling. Nå skulle man tro at mannen enten da betalt seg hos de han var akkreditert til eller at han forsatte i sin stilling i Oslo. Heldigvis sluttet imidlertid med at herr Beck-Friis oppholdt seg i Lassabon. Dette må vel nærmest kalles «nøytralitetstaker»?

Nå på vår tid kan kanskje det vært stort behov for en slik stilling, men så ligg. Det er imidlertid å minne dette er at ingen — hverken stor eller liten nasjon — kan være eller er nøytral i en krig som denne. Fra alliert hold blir også det uttrykt fra si heller ikke å rjette sin egen skal noe land i lov å være nøytral. Så skal så om det er riktig.

Så er det også godt å tenke på at det er en del av oss som kanskje på den måten har mange spørsmål, på den måten skal vi i dag. Dette er imidlertid å minne dette er at ingen — hverken stor eller liten nasjon — kan være eller er nøytral i en krig som denne. Fra alliert hold blir også det uttrykt fra si heller ikke å rjette sin egen skal noe land i lov å være nøytral. Så skal så om det er riktig.

toget. Det kan vel ikke tenkes at hans forberedelse er diltiert av samme motiv som foranlediget beslagleggingen av forannevnte aviser? — Nei dette kan ikke tenkes.

alle andre sloss og ofrer for dem. Det faller dem kanskje ikke en gang inn at det arbeid de utfører direkte hjelper fienden.

Heldigvis er disse et fåtall her hjemme i dag. For krigen derimot var det sikkert et flertall som hadde det på denne måten når det gjalt samfundets styre og steh. Det bilde som de fleste nordmenn har av Sverige og nøytraliteten i dag er ikke noe annet enn en forstørret gjenging av de menn og kvinner som mener de ikke behøver beskjellige seg med samfundets styre og steh som er «nøytrale» dvs. «politiske». De kommer også med fordringene når andre har kjøpet tingene fram, og de har som regel også kjøpet sin egen fordring ved sin «nøytralitet».

Det er det samme om det er krig eller fred. Dimensjonene er kanskje mindre og midlene er fram for alt bedre i fred, men spørsmålene står der og må løses. Og de angar deg. Det er din plikt å sette deg inn i dem og å ansvar for de resultater det måtte bringe.

Vi tror mye ville være vunnet på veien fram mot gode kår og lykkeligere mennesker hvis det store flertall i en nasjon virkelig hadde samfundssyn på tingene. Og en ting til: Det er helt sikkert vanskeligere for noen enkelte å få erklært krig i en nasjon av individer som vet, i motsetning til i en hvor man tror.

EDVARD GRIEG

Over alt i den frie verden er hundreårsdagen for Griegs fødsel blitt feiret. I USA ble den 15 juni i en rekke stater proklamert som Edvard Grieg-dag. I et opprop fra en av guvernørene heter det bl.a.:

«Det norske folket har i dag funnet styrke i de samme kretser som har Edvard Grieg fram. Hans toner er i dag elsker av alle folk og alle raser. Vi feirer 15 juni til ære for nordmennene og deres store landsmann.»

I en rekke byer både i USA og England har det vært holdt store konserter og Edvard Griegs navn har vært knyttet sammen med den kamp det norske folket fører i dag.

I Norge har nordmennene måttet feire dagen i sine hjertor. Edvard Griegs navn er blitt besudlet av forredere og overtallemenn. Men nordmennene vil at om ikke lenge skal den store komponistens toner igjen klinge fritt og vakbart i et fritt land.

Den norske justisminister Terje Vold holdt søndag den 27 en tale i den engelsk-russiske forening i London. Han understreket at verden sto i en meget stor taknemlighetsgjeld til det russiske folk for dets innsats. Russerne hadde vist hva den totale krig var, og med sin innsats vist de allierte nasjoner veien. Det var overordentlig viktig at samarbeidet mellom de to store nasjoner England og Russland også forsatte etter krigens slutt.

Det er dannet en norsk-tysk presesforening med Doery Smith som formann og Einar Rose som sekretær og restauratør.

TO ÅR SIDEN HITLERS OVERFALL PÅ RUSSLAND ENOELSE BETRAKTNINGER

To års dagen for krigens utbrudd mellom Russland og Tyskland er blitt livlig kommentert verden over. Fra England hevdes det at Hitlers umotiverte angrep på Sovjet-Unionen gjorde slutt på dette lands tværigge isolasjon og å grunnen til et samarbeid mellom dette land og Vestmaktene. Dette samarbeid vil ha avgjørende betydning for etterkrigsverdenen. Traktatene og avtalene som etterhånden er blitt sluttet tyder på at samarbeidet vil bli varig.

Sovjets krigsinnsats har vært skjebnesvanger for Nazi-Tyskland. På disse to år har russerne drept eller tatt til fange 6,4 millioner tyskere. Det tyske officerkorps er blitt uhyre redusert. Selv om nye mannskaper er innkalt, teller den tyske armé nå minst en halv million færre soldater nå enn i 1941. Og kvalliteten er langt dårligere enn ved begynnelsen av krigen. De tyske tap av krigsmateriell på Østfronten er kolossale. Lagrene er tomte og de er avhengig av den daglige produksjon.

Vassallstatene ser hvilken vei vinden blåser og søker å ro seg i land. Det påstås at disse stater i år stiller 3/4 million terre soldater på Østfronten enn i fjor.

(Ankara) Den russiske regjering har forpliktet seg til å finansiere en tsjekkisk brigade i Sovjet-Unionen mellom fra Moskva. Avtalen ble fra russisk side undertegnet av viseutenrikskommissar Korneitsjuk.

I Warsjawa er 1800 polakker arrestert i det siste for illegalt arbeid. I de siste 14 dager er 426 patrioter skutt.

Fra Estland meldes at arbeidsmobiliseringen er blitt en fiasco. Fra en leir med 300 estlandere romte alle jurnittal 30. Forsøkene på å lage en estnisk legion til innsats mot russerne er også blitt en fiasco. I den siste tiden er 600 estlandere rømt i småbåter over til Sverige.

Brannmannskapene er nektet tilleggsrasjoner i det myndighetene viser til at de bare er i hardt arbeid en forsvinnende del av tjenestetiden. Nasistene regner ikke med at brannmenn i ventetiden på stasjonene trenger rasjoner sin og vel så det. Og øvelsene? — Nå, det er kanskje ikke arbeid.

Det er mulig quislingene og tyskerne vil oppdage hvor liten nytte en har av underernerte brannmenn hvis det for alvor blir brann i lagrene og boligene deres.

Det meldes fra Stockholm at Sverige nå bygger 45 motorlartøyer for Tyskland. Tyskerne bruker motorlartøyer av samme type til eskorteartøyer i Kielkanaler.

Det meldes at Knaben Molybden-graver som ble sterkt skadet ved et britisk flyangrep for 4 måneder siden, nå er blitt reparert. Nytt sveisk materiale er blitt montert. Ennå et utslag av svensk nøytralitet.